

Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (czwarta izba)

z dnia 10 kwietnia 2014 r.*

Odesłanie prejudycjalne — Informowanie i ochrona konsumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 — Oświadczenia żywieniowe i zdrowotne dotyczące żywności — Etykietowanie i prezentacja tych środków spożywczych — Artykuł 10 ust. 2 — Stosowanie w czasie — Artykuł 28 ust. 5 i 6 — Środki przejściowe

W sprawie C-609/12

mającej za przedmiot wnioszek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) postanowieniem z dnia 5 grudnia 2012 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 27 grudnia 2012 r., w postępowaniu:

Ehrmann AG

przeciwko

Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV,

TRYBUNAŁ (czwarta izba),

w składzie: L. Bay Larsen, prezes izby, M. Safjan (sprawozdawca), J. Malenovský, A. Prechal i S. Rodin, sędziowie,

rzecznik generalny: M. Wathelet,

sekretarz: A. Impellizzeri, administrator,

uwzględniając pisemny etap postępowania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 10 października 2013 r.,

rozważywszy uwagi przedstawione:

- w imieniu Ehrmann AG przez A. Meyera, Rechtsanwalt,
- w imieniu Komisji Europejskiej przez S. Grünheid oraz B.R. Killmanna, działających w charakterze pełnomocników,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 14 listopada 2013 r.,

wydaje następujący

* Język postępowania: niemiecki.

Wyrok

- 1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności (Dz.U. L 404, s. 9; sprostowanie Dz.U. 2007, L 12, s. 3), zmienionego rozporządzeniem Komisji (UE) nr 116/2010 z dnia 9 lutego 2010 r. (Dz.U. L 37, s. 16) (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1924/2006”).
- 2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu między spółką Ehrmann AG (zwaną dalej „spółką Ehrmann”) a Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV (stowarzyszeniem ds. zwalczania nieuczciwej konkurencji, zwanym dalej „Wettbewerbszentrale”) w przedmiocie stosowania w czasie obowiązków informacyjnych przewidzianych w art. 10 ust. 2 rozporządzenia nr 1924/2006.

Ramy prawne

Prawo Unii

- 3 Zgodnie z brzmieniem motywów 1, 9 i 35 rozporządzenia nr 1924/2006:
  - „(1) Coraz więcej środków spożywczych jest etykietowanych i reklamowanych we Wspólnocie przy wykorzystaniu oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych. Dla zapewnienia wysokiego poziomu ochrony konsumentów i ułatwienia im wyboru wprowadzane na rynek produkty, w tym produkty importowane, powinny być bezpieczne i odpowiednio etykietowane. Zróżnicowany i zrównoważony sposób odżywiania się jest niezbędny dla zdrowia, a znaczenie pojedynczych produktów w kontekście ogólnej diety jest względne.
  - [...]
  - (9) Istnieje szeroki zakres składników odżywczych i innych substancji, obejmujący w szczególności witaminy, składniki mineralne wraz z pierwiastkami śladowymi, aminokwasy, niezbędne nienasycone kwasy tłuszczowe, błonnik pokarmowy, różne wyciągi roślinne i ziołowe, które wywierają określone skutki żywieniowe lub fizjologiczne i mogą znajdować się w żywności oraz być przedmiotem oświadczenia. Należy zatem ustalić ogólne zasady odnoszące się do wszystkich oświadczeń dotyczących żywności w celu zapewnienia konsumentom wysokiego poziomu ochrony, dostarczenia konsumentom wiedzy niezbędnej do dokonania wyboru z pełną znajomością faktów, jak również stworzenia dla branży spożywczej równych warunków konkurencji.
  - [...]
  - (35) Niezbędne są odpowiednie środki przejściowe, aby podmioty działające na rynku spożywczym mogły dostosować się do przepisów niniejszego rozporządzenia”.
- 4 Artykuł 1 ust. 1 i 2 tego rozporządzenia stanowi:
  - „1. Niniejsze rozporządzenie harmonizuje przepisy ustawowe, wykonawcze i działania administracyjne państw członkowskich odnoszące się do oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych w celu zapewnienia skutecznego funkcjonowania rynku wewnętrznego, przy jednoczesnym zapewnianiu wysokiego poziomu ochrony konsumentów.
  - 2. Niniejsze rozporządzenie znajduje zastosowanie do oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych zawartych w przekazach komercyjnych, zarówno w etykietowaniu, przy prezentacji, jak i w reklamach żywności, przeznaczonej dla konsumentów końcowych.

Artykuł 7 oraz art. 10 ust. 2 lit. a) i b) nie mają zastosowania do produktów żywnościowych niepaczkowanych (łącznie ze świeżymi produktami, takimi jak owoce, warzywa lub chleb) przeznaczonych na sprzedaż konsumentowi finalnemu [końcowemu] lub przeznaczonych dla zakładów żywienia zbiorowego, a także do produktów żywnościowych pakowanych w miejscu sprzedaży na życzenie kupującego lub paczkowanych w celu niezwłocznej sprzedaży. Do czasu ostatecznego przyjęcia środków wspólnotowych, mających na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia również poprzez jego uzupełnienie, zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 25 ust. 3, obowiązywać mogą w tym względzie przepisy krajowe.

[...]”.

5 Artykuł 2 omawianego rozporządzenia zawiera następujące definicje:

„1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się:

[...]

2. Zastosowanie mają również następujące definicje:

1) »oświadczenie« oznacza każdy komunikat lub przedstawienie, które, zgodnie z przepisami wspólnotowymi lub krajowymi, nie są obowiązkowe, łącznie z przedstawieniem obrazowym, graficznym lub symbolicznym w jakiejkolwiek formie, które stwierdza, sugeruje lub daje do zrozumienia, że żywność ma szczególne właściwości;

[...]

4) »oświadczenie żywieniowe« oznacza każde oświadczenie, które stwierdza, sugeruje lub daje do zrozumienia, że dana żywność ma szczególne właściwości odżywcze ze względu na:

a) energię (wartość kaloryczną), której

i) dostarcza,

ii) dostarcza w zmniejszonej lub zwiększonej ilości, lub

iii) nie dostarcza, lub

b) substancje odżywcze lub inne substancje,

i) które zawiera,

ii) które zawiera w zmniejszonej lub zwiększonej ilości, lub

iii) których nie zawiera;

5) »oświadczenie zdrowotne« oznacza każde oświadczenie, które stwierdza, sugeruje lub daje do zrozumienia, że istnieje związek pomiędzy kategorią żywności, daną żywnością lub jednym z jej składników a zdrowiem;

[...]”.

- 6 Akapit pierwszy art. 3 rzeczonoego rozporządzenia, zatytułowanego „Zasady ogólne dotyczące wszystkich oświadczeń”, ma następujące brzmienie:

„Oświadczenia żywieniowe i zdrowotne mogą być stosowane przy etykietowaniu, prezentacji i w reklamie żywności wprowadzanej na rynek we Wspólnocie jedynie w przypadku, gdy są one zgodne z przepisami niniejszego rozporządzenia”.

- 7 Artykuł 10 rozporządzenia nr 1924/2006, dotyczący oświadczeń zdrowotnych i zatytułowany „Warunki szczególne”, stanowi w ust. 1–3:

„1. Oświadczenia zdrowotne są zabronione, o ile nie są one zgodne z ogólnymi wymaganiami zawartymi w rozdziale II [obejmującym art. 3–7] i wymaganiami szczególnymi zawartymi w niniejszym rozdziale [obejmującym art. 10–19] oraz o ile nie zostało udzielone w odniesieniu do nich zezwolenie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i nie figurują w wykazie dozwolonych oświadczeń zawartym w art. 13 i 14.

2. Oświadczenia zdrowotne są dopuszczalne jedynie pod warunkiem umieszczenia następujących informacji przy etykietowaniu, a jeżeli nie występuje ono – przy prezentacji i w reklamie:

- a) stwierdzenie wskazujące na znaczenie zrównoważonego sposobu żywienia i zdrowego trybu życia;
- b) ilość środka spożywczego i poziom jego spożycia niezbędny do uzyskania korzystnego działania, o którym mówi dane oświadczenie;
- c) w stosownych przypadkach – stwierdzenie skierowane do osób, które powinny unikać danego środka spożywczego; i
- d) odpowiednie ostrzeżenie w przypadku produktów, które mogą stanowić zagrożenie dla zdrowia, jeżeli są spożywane w nadmiarze.

3. Odniesienie do ogólnych, nieswoistych korzyści, jakie przynosi dany składnik odżywczy lub dana żywność dla ogólnego dobrego stanu zdrowia i dla związanego ze zdrowiem dobrego samopoczucia, może być zamieszczone jedynie w przypadku, gdy towarzyszy mu oświadczenie zdrowotne znajdujące się w wykazach zawartych w art. 13 lub 14”.

- 8 Artykuł 13 tego rozporządzenia, zatytułowany „Oświadczenia zdrowotne inne niż dotyczące zmniejszenia ryzyka choroby oraz rozwoju i zdrowia dzieci”, stanowi w ust. 1–3:

„1. Oświadczenia zdrowotne opisujące lub powołujące się na:

- a) rolę składnika odżywczego lub innej substancji we wzroście, rozwoju i funkcjach organizmu; lub
- b) funkcje psychologiczne lub behawioralne, lub
- c) bez uszczerbku dla dyrektywy [Komisji] 96/8/WE [z dnia 26 lutego 1996 r. w sprawie żywności przeznaczonej do użycia w dietach o obniżonej energetyczności (Dz.U. L 55, s. 22)] – odchudzanie lub kontrolę wagi ciała, lub zmniejszanie poczucia głodu, lub zwiększanie poczucia sytości, lub zmniejszanie ilości energii dostępnej z danego sposobu odżywiania się,

które są wymienione w wykazie określonym w ust. 3, mogą być stosowane bez uzyskania zezwolenia zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 15–19, jeżeli są:

- i) oparte na ogólnie zaakceptowanych dowodach naukowych; oraz

ii) zrozumiałe dla przeciętnego konsumenta.

2. Państwa członkowskie dostarczają Komisji wykazy oświadczeń, o których mowa w ust. 1, w terminie do 31 stycznia 2008 r., wraz z warunkami ich stosowania i z odwołaniami do konkretnych uzasadnień naukowych.

3. Po zasięgnięciu opinii [Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności] Komisja w terminie do 31 stycznia 2010 r. przyjmuje – zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 25 ust. 3 – wspólnotowy wykaz dopuszczalnych oświadczeń, o których mowa w ust. 1, mający na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie oraz wszelkie niezbędne warunki stosowania tych oświadczeń”.

9 Artykuł 14 omawianego rozporządzenia, zatytułowany „Oświadczenia o zmniejszaniu ryzyka choroby oraz oświadczenia odnoszące się do rozwoju i zdrowia dzieci”, otrzymał następujące brzmienie:

„1. Nie naruszając [bez uszczerbku dla] art. 2 ust. 1 lit. b) dyrektywy [2000/13] następujące oświadczenia mogą być stosowane po uzyskaniu zezwolenia na wpisanie ich do wspólnotowego wykazu dopuszczalnych oświadczeń wraz z wszelkimi niezbędnymi warunkami stosowania tych oświadczeń, zgodnie z procedurą określoną w art. 15, 16, 17 i 19 niniejszego rozporządzenia:

- a) oświadczenia o zmniejszaniu ryzyka choroby;
- b) oświadczenia odnoszące się do rozwoju i zdrowia dzieci.

2. Oprócz wymogów ogólnych określonych w niniejszym rozporządzeniu oraz wymogów szczególnych zawartych w ust. 1, w przypadku oświadczeń o zmniejszeniu ryzyka choroby przy etykietowaniu, a jeśli ono nie występuje – w prezentacji lub w reklamie – zamieszcza się również stwierdzenie, że istnieje wiele czynników ryzyka choroby, której dotyczy oświadczenie, i że zmiana jednego z tych czynników ryzyka może wywierać korzystny wpływ lub nie wywierać go”.

10 Artykuł 28 rozporządzenia nr 1924/2006, zatytułowany „Środki przejściowe”, przewiduje w ust. 5 i 6:

„5. Oświadczenia zdrowotne, o których mowa w art. 13 ust. 1 lit. a), mogą być stosowane od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia do dnia przyjęcia wykazu, o którym mowa w art. 13 ust. 3, na odpowiedzialność podmiotów działających na rynku spożywczym, pod warunkiem że są one zgodne z niniejszym rozporządzeniem i mającymi do nich zastosowanie istniejącymi przepisami krajowymi i bez uszczerbku dla zastosowanych środków bezpieczeństwa, o których mowa w art. 24.

6. Oświadczenia zdrowotne inne niż określone w art. 13 ust. 1 lit. a) oraz art. 14 ust. 1 lit. a), które były stosowane zgodnie z przepisami krajowymi przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, podlegają następującym wymogom:

- a) w odniesieniu do oświadczeń zdrowotnych, które były przedmiotem oceny i zezwolenia w państwie członkowskim, zezwolenia są wydawane w sposób następujący:
  - i) państwa członkowskie informują Komisję w terminie do 31 stycznia 2008 r. o oświadczeniach żywieniowych, przedstawiając sprawozdanie oceniające naukowe uzasadnienie oświadczenia;
  - ii) po konsultacji z [Europejskim Urzędem ds. Bezpieczeństwa Żywności] Komisja, zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 25 ust. 3, przyjmuje decyzję w sprawie oświadczeń zdrowotnych, na których stosowanie wydano w taki sposób zezwolenie. Decyzje takie mają na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie.

Oświadczenia żywieniowe [zdrowotne], na których stosowanie nie zostało wydane zezwolenie zgodnie z powyższą procedurą, mogą być w dalszym ciągu stosowane przez okres sześciu miesięcy od przyjęcia takiej decyzji;

- b) oświadczenia zdrowotne, które nie były przedmiotem oceny i zezwolenia w państwie członkowskim: oświadczenia takie mogą w dalszym ciągu być stosowane pod warunkiem złożenia wniosku zgodnie z niniejszym rozporządzeniem przed 19 stycznia 2008 r., a oświadczenia zdrowotne, na których stosowanie nie wydano zezwolenia zgodnie z powyższą procedurą, mogą być w dalszym ciągu stosowane przez okres sześciu miesięcy od wydania decyzji zgodnie z art. 17 ust. 3”.

- 11 Zgodnie z art. 29 rozporządzenia nr 1924/2006:

„Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*”.

Obowiązuje ono od 1 lipca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich”.

Prawo niemieckie

- 12 Paragraf 11 Lebensmittel, Bedarfsgegenstände und Futtermittelgesetzbuch (kodeksu środków spożywczych, artykułów bieżącej konsumpcji i pasz, zwanego dalej „LFGB”), zatytułowany „Przepisy dotyczące ochrony przed wprowadzeniem w błąd”, w wersji znajdującej zastosowanie do sprawy głównej stanowi w ust. 1:

„Zakazane jest wprowadzanie do obrotu środków spożywczych opatrzonych wprowadzającą w błąd nazwą, informacją lub prezentowanych w taki sposób albo ogólne lub indywidualne reklamowanie środków spożywczych za pomocą wprowadzających w błąd prezentacji lub innych wypowiedzi. Wprowadzanie w błąd zachodzi w szczególności w przypadku, gdy:

1. w odniesieniu do danego środka spożywczego stosuje się mogące wprowadzić w błąd nazwy, informacje, prezentacje, wizerunki lub inne wypowiedzi dotyczące jego właściwości, w szczególności rodzaju, cech, składu, ilości, okresu przydatności do spożycia, pochodzenia, źródła lub sposobu wytwarzania albo uzyskiwania;

[...]”.

Postępowanie przed sądem krajowym i pytanie prejudycjalne

- 13 Z postanowienia odsyłającego wynika, że spółka Ehrmann wytwarza i rozprowadza produkty mleczne, do których zalicza się twarożek owocowy o nazwie „Monsterbacke”, oferowany do sprzedaży w opakowaniach składających się z sześciu pojemniczków o masie 50 g (zwany dalej „spornym produktem”).
- 14 Zgodnie z danymi zawartymi w tabeli wartości odżywczych znajdującej się na opakowaniu spornego produktu, 100 g tego produktu posiada wartość energetyczną 105 kcal, zawartość cukru – 13 g, zawartość tłuszczu – 2,9 g oraz zawartość wapnia – 130 mg. Dla porównania sąd odsyłający wskazuje, że 100 g mleka krowiego zawiera również 130 mg wapnia, natomiast zawartość cukru w nim wynosi tylko 4,7 g.

- 15 W 2010 r. na wieczku każdego opakowania spornego produktu umieszczony został slogan reklamowy „Tak ważne jak codzienna szklanka mleka!” (zwany dalej „sloganiem”). Na etykiecie ani opakowaniu tego produktu nie widniała żadna z informacji, o których mowa w art. 10 ust. 2 lit. a)–d) rozporządzenia nr 1924/2006.
- 16 Wettbewerbszentrale uznała, że slogan stanowił wprowadzającą w błąd nazwę w rozumieniu § 11 ust. 1 zdanie drugie pkt 1 LFGB z tego względu, że nie podawał zawartości cukru w spornym produkcie, która bezsprzecznie jest wyższa niż zawartość cukru w mleku. Ponadto w przekonaniu Wettbewerbszentrale slogan naruszał przepisy rozporządzenia nr 1924/2006, w zakresie, w jakim zawierał oświadczenia żywieniowe i zdrowotne w rozumieniu tego rozporządzenia. Odniesienie w sloganie do mleka ma bowiem wskazywać – przynajmniej w sposób pośredni – iż sporny produkt zawiera wysoką ilość wapnia, tak że slogan nie stanowi jedynie oświadczenia dotyczącego właściwości spornego produktu, lecz również składa konsumentowi obietnicę co do jego korzystnego oddziaływania na zdrowie.
- 17 W konsekwencji Wettbewerbszentrale wystąpiło do Landgericht Stuttgart (sądu regionalnego w Stuttgarcie) z powództwem o zaniechanie i zwrot kosztów wezwania do zaniechania naruszeń.
- 18 W postępowaniu przed Landgericht Stuttgart spółka Ehrmann wniosła o oddalenie powództwa, podnosząc, że mimo iż sporny produkt jest środkiem spożywczym porównywalnym z mlekiem, konsument nie utożsamia go z nim. Ponadto w opinii pozwanej spółki różnica w zawartości cukru między spornym produktem a mlekiem jest zbyt mała, by mogła być znacząca. Co więcej, slogan nie przypisuje żadnych specyficznych właściwości odżywczych omawianemu produktowi, a zatem stanowi jedynie wskazanie cech, nieobjęte rozporządzeniem nr 1924/2006. Spółka Ehrmann stwierdziła również, że na mocy art. 28 ust. 5 tego rozporządzenia w okresie właściwym dla okoliczności leżących u podstaw sporu w postępowaniu głównym jego art. 10 ust. 2 nie znajdował zastosowania.
- 19 Orzeczeniem z dnia 31 maja 2010 r. Landgericht Stuttgart oddalił powództwo wniesione przez Wettbewerbszentrale.
- 20 W wyniku apelacji wniesionej od wspomnianego orzeczenia przez Wettbewerbszentrale do Oberlandesgericht Stuttgart (sądu krajowego w Stuttgarcie) w wyroku z dnia 3 lutego 2011 r. ten ostatni sąd przychylił się do żądania nakazania zaniechania i zwrotu kosztów wezwania do zaniechania naruszeń. Zdaniem tego sądu slogan nie stanowił oświadczenia żywieniowego ani oświadczenia zdrowotnego w rozumieniu rozporządzenia nr 1924/2006 i w konsekwencji nie był objęty zakresem stosowania tego rozporządzenia. Niemniej omawiany slogan stanowił według Oberlandesgericht Stuttgart wprowadzającą w błąd nazwę w rozumieniu § 11 ust. 1 zdanie pierwsze i § 11 ust. 1 zdanie drugie pkt 1 LFGB z tego względu, że w takiej samej jego ilości sporny produkt ma zawartość cukru znacznie wyższą niż pełne mleko.
- 21 Od wyroku Oberlandesgericht Stuttgart spółka Ehrmann wniosła skargę rewizyjną do Bundesgerichtshof (federalnego trybunału sprawiedliwości), przed którym podtrzymała żądanie oddalenia roszczeń zgłoszonych przez Wettbewerbszentrale.
- 22 Zdaniem sądu odsyłającego slogan nie stanowi wprowadzającej w błąd nazwy w rozumieniu § 11 ust. 1 zdanie pierwsze i § 11 ust. 1 zdanie drugie pkt 1 LFGB i nie może zostać uznany za oświadczenie żywieniowe w rozumieniu art. 2 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia nr 1924/2006. Niemniej w opinii tego sądu slogan stanowi oświadczenie zdrowotne w rozumieniu art. 2 ust. 2 pkt 5 tego rozporządzenia. Z punktu widzenia zainteresowanych odbiorców mleko ma bowiem korzystne dla zdrowia skutki, w szczególności dla dzieci i młodzieży, między innymi dzięki zawartym w nim solom mineralnym. Slogan przypisuje natomiast spornemu produktowi dobroczynne działanie, utożsamiając go z codzienną szklanką mleka. Tym samym sugeruje się związek między tym produktem a zdrowiem konsumenta, a taki związek jest wystarczający dla ustalenia, że chodzi o oświadczenie zdrowotne zgodnie z wyrokiem w sprawie Deutsches Weintor (C-544/10, EU:C:2012:526, pkt 34, 35).

- 23 Sąd odsyłający wskazuje jednakże, iż informacje przewidziane w art. 10 ust. 2 rozporządzenia nr 1924/2006 nie widniały na etykiecie spornego produktu w okresie właściwym dla okoliczności leżących u podstaw sporu w postępowaniu głównym, a mianowicie w 2010 r.
- 24 W tych okolicznościach Bundesgerichtshof postanowił zawiesić postępowanie i przedłożyć Trybunałowi następujące pytanie prejudycjalne:
- „Czy obowiązki informacyjne wynikające z art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 musiały być przestrzegane już w 2010 r.?”.

W przedmiocie pytania prejudycjalnego

- 25 Tytułem wstępu należy zauważyć, że zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia nr 1924/2006 oświadczenia zdrowotne są zakazane, jeżeli nie są zgodne z przepisami art. 3–7 tego rozporządzenia, wymaganiami szczególnymi wyrażonymi w art. 10–19 tego rozporządzenia oraz jeżeli nie zostały dopuszczone zgodnie z przepisami owego rozporządzenia.
- 26 Z art. 10 ust. 1 rozporządzenia nr 1924/2006 wynika również, iż warunkiem używania oświadczeń zdrowotnych zgodnie z tym aktem jest posługiwanie się oświadczeniem zawartym w wykazach dopuszczalnych oświadczeń, o których mowa w art. 13 i 14 wspomnianego rozporządzenia. Warunek taki zakłada, że wykazy, o których mowa w wymienionych artykułach, zostały przyjęte i opublikowane.
- 27 Tymczasem sąd odsyłający podniósł w swoim orzeczeniu, że w okresie właściwym dla okoliczności leżących u podstaw sporu w postępowaniu głównym wykazy, o których mowa w art. 13 i 14 rozporządzenia nr 1924/2006, nie były jeszcze przyjęte i opublikowane.
- 28 Poza wymogiem, że oświadczenie zdrowotne musi spełniać przesłanki określone w art. 10 ust. 1 tego rozporządzenia, muszą mu także towarzyszyć obowiązkowe informacje przewidziane w art. 10 ust. 2 owego rozporządzenia.
- 29 Ten ostatni przepis stanowi bowiem, że oświadczenia zdrowotne są dopuszczalne jedynie pod warunkiem umieszczenia wymienionych w nim informacji na etykiecie, a w jej braku – przy prezentacji produktu lub w odnoszącej się do niego reklamie.
- 30 Przesłanki dopuszczenia oświadczenia zdrowotnego ustanowione w art. 10 ust. 2 rozporządzenia nr 1924/2006 zostały umieszczone bezpośrednio po przesłankach przewidzianych w art. 10 ust. 1 tego rozporządzenia. Tym samym zgodnie z wykładnią systemową tego rozporządzenia nakładają się one na drugie z wymienionych przesłanek i pozwalają założyć, że – celem dopuszczenia oświadczenia zdrowotnego na mocy omawianego rozporządzenia – te ostatnie zostały spełnione.
- 31 Należy zauważyć ponadto, że art. 28 rozporządzenia nr 1924/2006 przewiduje środki przejściowe, które – jak zapowiada motyw 35 tego rozporządzenia – mają na celu umożliwienie podmiotom działającym na rynku spożywczym dostosowania się do wymogów owego rozporządzenia. W odniesieniu do oświadczeń zdrowotnych środki przejściowe zostały ustanowione w art. 28 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 1924/2006.
- 32 Zgodnie z art. 28 ust. 5 rozporządzenia nr 1924/2006 oświadczenia zdrowotne, o których mowa w art. 13 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia, mogą być stosowane od daty wejścia w życie rozporządzenia do dnia przyjęcia wykazu, o którym mowa w jego art. 13 ust. 3, na odpowiedzialność podmiotów działających na rynku spożywczym, pod warunkiem że są one zgodne z rozporządzeniem nr 1924/2006 i mającymi do nich zastosowanie istniejącymi przepisami krajowymi oraz bez uszczerbku dla zastosowanych środków bezpieczeństwa, o których mowa w art. 24 wspomnianego rozporządzenia.

- 33 Z brzmienia art. 28 ust. 5 omawianego rozporządzenia wynika zatem, że podmiot działający na rynku spożywczym mógł, na swoją odpowiedzialność i na określonych warunkach, stosować oświadczenia zdrowotne w okresie między wejściem w życie owego rozporządzenia a przyjęciem wykazu, o którym mowa w art. 13 rozporządzenia nr 1924/2006. W tym względzie należy przypomnieć, że zgodnie z art. 29 rozporządzenia nr 1924/2006 weszło ono w życie w dniu 19 stycznia 2007 r. i obowiązuje od dnia 1 lipca 2007 r.
- 34 Oświadczenia zdrowotne inne niż określone w art. 13 ust. 1 lit. a) i art. 14 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 1924/2006 stosuje się do nich środek przejściowy, o którym mowa w art. 28 ust. 6 tego rozporządzenia.
- 35 Należy jednakże stwierdzić, że ten ostatni przepis dotyczy oświadczeń zdrowotnych, które były stosowane zgodnie z przepisami krajowymi przed datą wejścia w życie rozporządzenia nr 1924/2006, to jest dniem 19 stycznia 2007 r. Tymczasem w niniejszej sprawie z postanowienia odsyłającego wynika, że slogan zaczął być umieszczany na spornym produkcie w toku 2010 r. Artykuł 28 ust. 6 rozporządzenia nie może zatem znaleźć zastosowania w sprawie takiej jak sprawa główna.
- 36 W konsekwencji, bez uszczerbku dla ewentualnego zastosowania art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 1924/2006, do sądu odsyłającego należy ustalenie, czy w sprawie głównej slogan wchodzi w zakres stosowania art. 13 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia, a w razie odpowiedzi twierdzącej – czy spełnia on przesłanki ustanowione w art. 28 ust. 5 tego rozporządzenia.
- 37 Jeżeli tak jest, że wspomnianej w pkt 30 niniejszego wyroku wykładni systemowej wynika, że oświadczeniu zdrowotnemu, które nie jest zakazane na mocy art. 10 ust. 1 rozporządzenia nr 1924/2006 w związku z art. 28 ust. 5 tego rozporządzenia, muszą towarzyszyć informacje, o których mowa w art. 10 ust. 2 tego rozporządzenia.
- 38 Artykuł 28 ust. 5 omawianego rozporządzenia przewiduje w tym względzie, że oświadczenia zdrowotne mogą być stosowane pod warunkiem ich zgodności z rozporządzeniem nr 1924/2006, co implikuje, że powinny między innymi spełniać obowiązki informacyjne przewidziane w art. 10 ust. 2 tego rozporządzenia.
- 39 Powyższą wykładnię systemową wzmacnia okoliczność, że ani art. 10, ani art. 28 ust. 5, ani żaden inny przepis rozporządzenia nr 1924/2006 nie stanowi, że art. 10 ust. 2 tego aktu znajduje zastosowanie wyłącznie po przewidzianym w jego art. 13 przyjęciu wykazów dopuszczalnych oświadczeń.
- 40 Ponadto, jak zostało wyjaśnione w art. 1 rozporządzenia nr 1924/2006, jego celem jest zapewnienie skutecznego funkcjonowania rynku wewnętrznego, przy jednoczesnym zapewnianiu wysokiego poziomu ochrony konsumentów. W tym względzie motywy 1 i 9 rozporządzenia uściślają, że konsumentowi należy między innymi dostarczyć niezbędnych informacji celem umożliwienia mu dokonania wyboru z pełną świadomością faktów.
- 41 Tymczasem, jak to wskazał rzecznik generalny w pkt 83 opinii, zamieszczenie informacji przewidzianych w art. 10 ust. 2 rozporządzenia nr 1924/2006 pozwala na zapewnienie ochrony konsumenta nie tylko wówczas, gdy środek spożywczy jest przedmiotem oświadczenia zdrowotnego zawartego w wykazach dopuszczalnych oświadczeń, o których mowa w art. 13 tego rozporządzenia, ale także gdy takie oświadczenie jest stosowane zgodnie ze środkiem przejściowym przewidzianym w art. 28 ust. 5 tego rozporządzenia.
- 42 Poza tym jeśli chodzi o oświadczenie, które nie zostało zakazane na podstawie art. 10 ust. 1 w związku z art. 28 ust. 5 rozporządzenia nr 1924/2006, okoliczność, że wykaz dopuszczalnych oświadczeń, o którym mowa w art. 13 tego rozporządzenia, nie został jeszcze przyjęty, nie uzasadnia zwolnienia podmiotu działającego na rynku spożywczym z obowiązku dostarczenia konsumentowi informacji przewidzianych w art. 10 ust. 2 tego rozporządzenia.

- 43 W ramach środka przejściowego ustanowionego w art. 28 ust. 5 rozporządzenia nr 1924/2006 podmiot działający na rynku spożywczym, który zdecydował o stosowaniu oświadczenia zdrowotnego, powinien bowiem, na swoją odpowiedzialność, poznać skutki danego środka spożywczego dla zdrowia, a co za tym idzie – już dysponować informacjami wymaganymi przez art. 10 ust. 2 tego rozporządzenia.
- 44 W świetle powyższych rozważań na zadane pytanie należy odpowiedzieć, że rozporządzenie nr 1924/2006 należy interpretować w ten sposób, że obowiązki informacyjne przewidziane w art. 10 ust. 2 tego rozporządzenia w odniesieniu do oświadczeń zdrowotnych, które nie były zakazane na podstawie art. 10 ust. 1 tego rozporządzenia w związku z jego art. 28 ust. 5 i 6, obowiązywały już w 2010 r.

W przedmiocie kosztów

- 45 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (czwarta izba) orzeka, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności, zmienione rozporządzeniem Komisji (UE) nr 116/2010 z dnia 9 lutego 2010 r., należy interpretować w ten sposób, że obowiązki informacyjne przewidziane w art. 10 ust. 2 tego rozporządzenia w odniesieniu do oświadczeń zdrowotnych, które nie były zakazane na podstawie art. 10 ust. 1 tego rozporządzenia w związku z jego art. 28 ust. 5 i 6, obowiązywały już w 2010 r.

Podpisy